

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. lapkričio 28 d.*

„Apeliacinis skundas — Irano Islamo Respublikai taikomos ribojamosios priemonės siekiant užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui — Priemonės, nukreiptos prieš Irano naftos ir dujų sektorių — Lėšų iššaldymas — Pareiga motyvuoti — Pareiga pagrįsti priemonės taikymą“

Byloje C-348/12 P

dėl 2012 m. liepos 6 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama M. Bishop ir R. Liudvinavičiūtės-Cordeiro,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, įsteigtai Teherane (Iranas), atstovaujamai advokatų F. Esclatine ir S. Perrotet,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai M. Konstantinidis ir E. Cujo,

įstojusiai į bylą pirmojoje instancijoje šaliai,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai A. Rosas (pranešėjas), E. Juhász, D. Šváby ir C. Vajda,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius V. Tournès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. balandžio 18 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2013 m. liepos 11 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Sąjungos Taryba prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2012 m. balandžio 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft prieš Tarybą* (T-509/10, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo pastarasis panaikino šiuos teisės aktus, kiek jie susiję su *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran* (toliau – *Kala Naft*):
 - 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, 2010, p. 39, klaidų ištaisymas OL L 197, p. 19),
 - 2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalis (OL L 195, p. 25),
 - 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimą 2010/644/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 281, p. 81),
 - 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1, toliau, kai aptariami kartu – ginčijami aktai)

ir paliko galioti Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, pasekmes, kol bus panaikintas Reglamentas Nr. 961/2010.

Teisinis pagrindas ir ginčo aplinkybės

- 2 Branduolinio ginklo neplatavimo sutartis pateikta pasirašyti 1968 m. liepos 1 d. Londone, Maskvoje ir Vašingtone. 28 Europos Sąjungos valstybės narės, kaip ir Irano Islamo Respublika, yra jos Susitariančiosios Šalys.
- 3 Šios sutarties II straipsnyje, be kita ko, numatyta: „kiekviena branduolinio ginklo neturinti valstybė, Sutarties Šalis, įsipareigoja <...> negaminti arba kitaip neįsigyti branduolinių ginklų ar kitų branduolinių sprogstamųjų įtaisų <...>“.
- 4 Minėtos sutarties III straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „kiekviena branduolinio ginklo neturinti valstybė, Sutarties Šalis, įsipareigoja pritarti garantijoms, nustatytoms susitarime, dėl kurio vyks derybos ir kuris bus sudarytas su Tarptautine atominės energijos agentūra [(toliau – TATENA)] pagal [TATENA] statutą ir jos garantijų sistemą, siekiant vienintelio tikslo – patikrinti pagal šią sutartį priimtų įsipareigojimų vykdymą, norint užkirsti kelią branduolinės energijos naudojimui ne taikiems tikslams, o branduoliniams ginklams ar kitiems branduoliniams sprogstamiesiems įtaisams <...>“.
- 5 Pagal TATENA statuto III B 4 straipsnį ji kasmet Jungtinių Tautų Generalinei Asamblėjai ir, jei reikia, Jungtinių Tautų Saugumo Tarybai (toliau – Saugumo Taryba) pateikia ataskaitą apie savo veiklą.
- 6 Susirūpinusi dėl daugybės TATENA generalinio direktoriaus ataskaitų ir valdytojų tarybos rezoliucijų dėl Irano Islamo Respublikos branduolinės programos Saugumo Taryba 2006 m. gruodžio 23 d. priėmė Rezoliuciją 1737 (2006); jos 12 punkte, taikomame kartu su priedu, vardinami asmenys ir subjektai, susiję su branduolinių ginklų platinimu, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai turi būti išaldyti.
- 7 Įgyvendindama Rezoliuciją 1737 (2006) Sąjungoje, 2007 m. vasario 27 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2007/140/BUSP dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 61, p. 49).

- 8 Bendrosios pozicijos 2007/140 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad išaldomos visos šios nuostatos a ir b punktuose išvardytų kategorijų asmenims ir subjektams priklausančios lėšos ir ekonominiai ištekliai. 5 straipsnio 1 dalies a punktas taikytas asmenims ir subjektams, nurodytiems Rezoliucijos 1737 (2006) priede, taip pat kitiems asmenims ir subjektams, kuriuos įvardijo Saugumo Taryba arba pagal Rezoliucijos 1737 (2006) 18 straipsnį sukurtas Saugumo Tarybos komitetas. Šių asmenų ir subjektų sąrašas pateikiamas Bendrosios pozicijos 2007/140 I priede. 5 straipsnio 1 dalies b punktas taikytas asmenims ir subjektams, nenurodytiems I priede, kurie dalyvauja, yra tiesiogiai susiję ar teikia paramą Irano branduolinei veiklai, siejamai su padidinta platinimo rizika. Šių asmenų ir subjektų sąrašas pateikiamas minėtos bendrosios pozicijos II priede.
- 9 Kadangi šios priemonės susijusios su Europos bendrijos kompetencija, Rezoliucija 1737 (2006) buvo įgyvendinta 2007 m. balandžio 19 d. Reglamentu (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, p. 1), priimtu remiantis EB 60 ir 301 straipsniais, atsižvelgiant į Bendrąją poziciją 2007/140; reglamento turinys labai panašus į bendrosios pozicijos turinį, o jo IV (Saugumo Tarybos nurodyti asmenys, subjektai ir organizacijos) ir V (į IV priedą neįtraukti asmenys, subjektai ir organizacijos) prieduose nurodytos tos pačios pavardės ir pavadinimai.
- 10 Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a punktas buvo suformuluotas taip:
- „Išaldomos visos V priede nurodytiems asmenims, subjektams ir organizacijoms priklausančios, jų turimos, jų valdomos arba kontroliuojamos lėšos <...>. Į V priedą įtraukiami į IV priedą neįtraukti fiziniai ir juridiniai asmenys, subjektai ir organizacijos, kai pagal Bendrosios pozicijos 2007/140 <...> 5 straipsnio 1 dalies b punktą nustatoma, kad jie:
- a) dalyvauja su branduolinių ginklų platinimu susijusioje Irano veikloje, yra tiesiogiai su ja susiję arba teikia paramą.“
- 11 Pripažinusi, kad Irano Islamo Respublika nesilaikė Saugumo Tarybos rezoliucijų, kad pastatė Komo elektrinę ir taip pažeidė pareigą nutraukti bet kokią veiklą, susijusią su urano sodrinimu, ir apie ją pranešė tik 2009 m. rugsėjo mėn., kad neinformavo TATENA ir atsisakė bendradarbiauti su šia agentūra, Saugumo Taryba 2010 m. birželio 9 d. priėmė Rezoliuciją 1929 (2010), kuria nustatytos griežtesnės priemonės, pirmiausia skirtos Irano jūrų kompanijoms, balistinių raketų, galinčių nuskraidinti branduolinius ginklus, sektoriui ir Islamo revoliucijos gvardijai.
- 12 Nors Saugumo Taryba nepriėmė sprendimo dėl energijos sektoriaus, rezoliucijos septyniolika konstatuojamoji dalis suformuluota taip:
- „*Pripažindama*, kad priėjimas prie įvairių ir patikimų energijos išteklių būtinas tvariam augimui ir plėtrai, nors ir pastebėdama galimą ryšį tarp Irano iš savo energijos sektoriaus gaunamų pajamų ir jo branduolinės veiklos, dėl kurios kyla ginklų platinimo rizika, finansavimo, *ir pastebėdama*, kad naftos chemijos pramonėje naudojama įranga ir medžiagos labai panašios į tas, kurios naudojamos tam tikroje didesnės rizikos branduolinio kuro ciklo veikloje.“
- 13 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos išvadų priede pateikiamoje deklaracijoje ji pabrėžė, kad vis didesnę susirūpinimą kėlė Irano branduolinė programa, palankiai įvertino priimtą Saugumo Tarybos rezoliuciją 1929 (2010) ir atkreipė dėmesį į paskutinę 2010 m. gegužės 31 d. TATENA ataskaitą.
- 14 Šios deklaracijos 4 punkte Europos Vadovų Taryba pripažino, kad neišvengiamai būtinos naujos ribojamosios priemonės. Atsižvelgusi į Užsienio reikalų tarybos atlikto darbo rezultatus, ji paragino ją artimiausiame posėdyje patvirtinti priemones, kuriomis būtų įgyvendinamos JT Saugumo Tarybos rezoliucijoje 1929 (2010) nustatytosios ir jas papildančios priemonės, siekiant derybomis išspręsti visus

susirūpinimą keliančius neišspręstus klausimus, susijusius su Irano kuriamomis susirūpinimą keliančiomis technologijomis, reikalingomis jo branduolinei ir balistinių raketų programoms. Šiose priemonėse daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama šiems sektoriams:

„prekybos, ypač dvejetainės paskirties prekėmis, sričiai, taikant tolesnius apribojimus prekybos draudimui; finansų sektoriui, įskaitant papildomą Irano bankų turto išaldymą ir banko bei draudimo veiklos apribojimus; Irano transporto sektoriui, visų pirma „Islamic Republic of Iran Shipping Line“ (toliau – IRISL) ir jos dukterinėms bendrovėms, taip pat bendrovei „Iran Air Cargo“; svarbiausiems dujų ir naftos pramonės sektoriams, uždraudžiant naujas investicijas, techninę pagalbą ir technologijų, įrangos bei šių sričių paslaugų, ypač susijusių su naftos perdirbimu, skystinimu ir suskystintų gamtinių dujų technologija, perdavimą; draudimų išduoti vizą taikymo išplėtimo ir turto išaldymo, kurie taikytini Islamo revoliucinės gvardijos (toliau – IRG) nariams, sričiai.“

15 Sprendimu 2010/413 Taryba įgyvendino šią deklaraciją, panaikino Bendrąją poziciją 2007/140 ir priėmė joje nustatytas priemones papildančias ribojamąsias priemones.

16 Sprendimo 2010/413 22, 23 ir 27 konstatuojamosios dalys išdėstytos taip:

„(22) [Saugumo Tarybos] rezoliucijoje 1929 (2010) atkreiptas dėmesys į Irano pajamų, gaunamų iš energetikos sektoriaus, ir Irano branduolinės veiklos, susijusios su padidinta platinimo rizika, finansavimo galimą tarpusavio ryšį, taip pat pažymėta, kad naftos chemijos pramonėje reikalinga įranga ir medžiagos labai panašios į tas, kurių reikia tam tikrai branduolinio kuro ciklo veiklai, susijusiai su padidinta platinimo rizika.

(23) Laikydamosi Europos Vadovų Tarybos deklaracijos, valstybės narės turėtų uždrausti parduoti, tiekti ar perduoti Iranui svarbiausią įrangą ir technologijas, taip pat teikti susijusią techninę ir finansinę paramą, kuri galėtų būti naudojama svarbiausiuose naftos ir gamtinių dujų pramonės sektoriuose. Be to, valstybės narės turėtų uždrausti visas naujas investicijas į šiuos sektorius Irane.

<...>

(27) Reikia tolesnių Sąjungos veiksmų tam tikroms priemonėms įgyvendinti.“

17 Sprendimo 2010/413 4 straipsnis išdėstytas taip:

„1. Valstybių narių nacionaliniams subjektams arba iš valstybių narių teritorijos, arba naudojantis valstybių narių jurisdikcijai priklausančiais laivais ar orlaiviais draudžiama parduoti, tiekti arba perduoti svarbiausią įrangą ir technologijas šiems svarbiausiems naftos ir gamtinių dujų pramonės sektoriams Irane arba šiuose sektoriuose už Irano ribų veikiančioms Irano įmonėms ar Iranui nuosavybės teise priklausančioms įmonėms, nesvarbu, ar valstybių narių teritorija yra jų kilmės vieta:

- a) perdirbimo;
- b) suskystintų gamtinių dujų;
- c) žvalgyimo;
- d) gamybos.

Sąjunga imasi būtinų priemonių atitinkamiems objektams, kuriems turi būti taikoma ši nuostata, nustatyti.

2. 1 dalyje nurodytoms svarbiausiuose Irano naftos ir dujų pramonės sektoriuose veikiančioms įmonėms Irane arba šiuose sektoriuose už Irano ribų veikiančioms Irano įmonėms ar Iranui nuosavybės teise priklausančioms įmonėms draudžiama teikti:

- a) techninę pagalbą ar mokymo ir kitas paslaugas, susijusias su svarbiausia įranga ir technologijomis, kaip apibrėžta 1 dalyje;
- b) finansavimą ar finansinę paramą svarbiausios įrangos ir technologijų pardavimui, tiekimui, perdavimui ar eksportui, kaip apibrėžta 1 dalyje, arba siekiant teikti susijusią techninę pagalbą ar mokymą.

3. Draudžiama sąmoningai ar apgalvotai dalyvauti veikloje, kuria siekiama išvengti arba dėl kurios išvengiama 1 ir 2 dalyse nurodytų draudimų.“

18 Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalyje numatytos kelios kategorijos asmenų ir subjektų, kuriems taikomas lėšų išaldymas. 20 straipsnio 1 dalies a punkte Saugumo Taryba nurodė asmenis ir subjektus; jie išvardyti sprendimo I priedo sąrašė. 20 straipsnio 1 dalies b punkte numatyti būtent „asmenys ir subjektai, kuriems netaikomas I priedas, dalyvaujantys Irano branduolinėje veikloje, susijusioje su padidinta platinimo rizika, ar branduolinių ginklų siuntimo į taikinį sistemų kūrimo veikloje, tiesiogiai su ja susiję ar teikiantys jai paramą, įskaitant dalyvavimą perkant draudžiamus objektus, prekes, įrangą, medžiagas bei technologijas, arba jų vardu veikiantys ar jų vadovaujami asmenys ar subjektai, arba jiems nuosavybės teise priklausančios ar jų kontroliuojami subjektai, įskaitant neteisėtomis priemonėmis, <...> kaip nurodyta II priedo sąrašė“.

19 *Kala Naft* yra Irano bendrovė, kuri priklauso *National Iranian Oil Company* (toliau – NIOC) ir kuri veikia kaip centrinė perkančioji bendrovė dėl NIOC grupės veiklos, susijusios su nafta, dujomis ir chemija. Ji yra įtraukta į Sprendimo 2010/413 II priedo I B dalies 24 punktą. Nurodyti tokie motyvai:

„Parduoda įrangą naftos ir dujų sektoriui, kuri gali būti naudojama vykdamas Irano branduolinę programą. Mėgino nupirkti medžiagos (itin atsparaus lydinio vartų), kuri naudojama tik branduolinėje pramonėje. Turi ryšių su bendrovėmis, dalyvaujančiomis Irano branduolinėje programoje.“

20 Įgyvendinimo reglamentu Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalis, *Kala Naft* pavadinimas, nurodytas Įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 priedo I B dalies 22 punkte, įtrauktas į Reglamento Nr. 423/2007 V priedo I lentelėje pateiktą juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašą.

21 Nurodyti motyvai yra beveik identiškai nurodytiesiems Sprendime 2010/413.

22 Sprendimo 2010/413 II priedas buvo iš naujo apsvarstytas ir pakeistas Sprendimu 2010/644.

23 Sprendimo 2010/644 2–5 konstatuojamosios dalys išdėstytos taip:

„(2) Taryba atliko išsamią Sprendimo 2010/413/BUSP II priede pateikto asmenų ir subjektų, kuriems taikomi sprendimo 19 straipsnio 1 dalies b punktas ir 20 straipsnio 1 dalies b punktas, sąrašo peržiūrą. Tai darydama ji atsižvelgė į atitinkamų asmenų pastabas, pateiktas Tarybai.

(3) Taryba padarė išvadą, kad, išskyrus du subjektus, Sprendimo 2010/413/BUSP II priede išvardytiems asmenims ir subjektams toliau turėtų būti taikomos jame numatytos konkrečios ribojamosios priemonės.

(4) Taryba taip pat padarė išvadą, kad turėtų būti iš dalies pakeisti su tam tikrais subjektais susiję įrašai.

(5) Sprendimo 2010/413/BUSP 19 straipsnio 1 dalies b punkte ir 20 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų asmenų ir subjektų sąrašas turėtų būti atitinkamai atnaujintas.“

24 *Kala Naft* pavadinimas įtrauktas į Sprendimo 2010/413 II priedo I lentelėje pateikto subjektų sąrašo 24 punktą. Su ja susiję nurodyti motyvai yra identiški nurodytiesiems Sprendime 2010/413.

25 Reglamentas Nr. 423/2007 panaikintas Reglamentu Nr. 961/2010, priimtu remiantis SESV 215 straipsniu.

26 Reglamento Nr. 961/2010 1–3 bei 7 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(1) 2010 m. liepos 26 d. Taryba patvirtino Sprendimą 2010/413/BUSP, kuriuo patvirtinamos ribojamosios priemonės, kurių imtasi nuo 2007 m., ir nustatomos papildomos ribojamosios priemonės Irano Islamo Respublikai <...>, siekiant laikytis JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1929 (2010), taip pat papildomos priemonės, kurių 2010 m. birželio 17 d. deklaracijoje pareikalavo Europos Vadovų Taryba.

(2) Tomis ribojamosiomis priemonėmis visų pirma <...> ribojama prekyba <...> svarbiausia Irano naftos ir dujų pramonėje naudojama įranga bei technologijomis [technologijos] ir ribojamos investicijos į Irano naftos ir dujų pramonę <...>.

(3) Sprendime 2010/413/BUSP taip pat nustatytos papildomos kategorijos asmenų, kurių lėšos ir ekonominiai išteklių turi būti įšaldyti, ir tam tikri kiti techniniai galiojančių priemonių pakeitimai.

<...>

(7) Siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingai įgyvendinamas draudimas parduoti, tiekti, perduoti arba eksportuoti į Iraną tam tikrą svarbiausią įrangą ar technologijas, kurias galima naudoti naftos ir gamtinių dujų pramonės pagrindiniuose sektoriuose, turėtų būti pateiktas tokios svarbiausios įrangos ir technologijų sąrašas.“

27 Reglamento Nr. 961/2010 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Draudžiama tiesiogiai arba netiesiogiai parduoti, tiekti, perduoti arba eksportuoti VI priede nurodytą svarbiausią įrangą arba technologijas Irano asmenims, subjektams ar organizacijoms, arba jeigu jos skirtos naudoti Irane.

2. Į VI priedą įtraukiama svarbiausia įranga ir technologijos, skirtos šiems naftos ir dujų pramonės pagrindiniams sektoriams Irane:

a) žalios naftos ir gamtinių dujų žvalgymas;

b) žalios naftos ir gamtinių dujų gavyba;

c) perdirbimas;

d) gamtinių dujų skystinimas.“

28 Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnyje, be kita ko, numatytas tam tikriems asmenims, subjektams ar organizacijoms priklausančių arba jų kontroliuojamų lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas. Šios nuostatos 1 dalyje numatyti asmenys, subjektai arba organizacijos, kurie buvo įvardyti Saugumo Tarybos ir išvardyti šio reglamento VII priede.

29 Pagal Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalį:

„2. Išaldomos visos VII priede nurodytiems asmenims, subjektams ir organizacijoms priklausančios, jų turimos, valdomos arba kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai. Į VIII priedą įtraukiami fiziniai ir juridiniai asmenys, subjektai ir organizacijos, kai pagal Sprendimo [2010/413] 20 straipsnio 1 dalies b [punktą] nustatoma, kad:

a) jie dalyvauja Irano veikloje, susijusioje su didesne branduolinių ginklų platinimo rizika, arba Irano branduolinių ginklų siuntimo į taikinių sistemų kūrimu [kuriant Irano branduolinių ginklų siuntimo į taikinių sistemas], yra tiesiogiai su tuo susiję arba teikia paramą, be kita ko, dalyvauja perkant draudžiamas prekes ir technologijas, arba jie nuosavybės teise priklauso tokiam asmeniui, subjektui arba organizacijai, arba yra jų kontroliuojami, įskaitant neteisėtas priemones, arba veikia jų vardu ar nurodymu;

<...>“

30 *Kala Naft* pavadinimas Tarybos įtrauktas į Reglamento Nr. 961/2010 VIII priedo B dalyje pateikiamo juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašo 29 punktą. Šio įtraukimo motyvai identiški nurodytiesiems Sprendime 2010/413.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

31 *Kala Naft* pareiškė šį ieškinį dėl Sprendimo 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 panaikinimo; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. spalio 20 d.

32 2011 m. gruodžio 6 d. pastabose, pateiktose atsakant į Bendrojo Teismo raštu užduotą klausimą, *Kala Naft* išplėtė savo reikalavimų dalį ir taip pat paprašė panaikinti Sprendimą 2010/644 ir Reglamentą Nr. 961/2010, kiek šie aktai su ja susiję.

33 *Kala Naft* pateikė devynis ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas Sprendimo 2010/413 4 straipsnio ir šio sprendimo 28 straipsnio neteisėtumu dėl šio sprendimo įsigaliojimo datos. Antrasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu. Trečiasis pagrindas – su jos teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas pateiktas dėl proporcingumo principo pažeidimo. Penktasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Taryba neturėjo kompetencijos priimti ginčijamų aktų. Šeštasis pagrindas susijęs su piktnaudžiavimu įgaliojimais. Septintasis pagrindas – su teisės klaida, kalbant apie dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje sąvoką. Aštuntasis pagrindas susijęs su faktinių aplinkybių vertinimo klaida, sprendžiant dėl *Kala Naft* veiklos. Devintasis pagrindas, pateiktas tuo atveju, jei nebūtų patenkinti pirmesni reikalavimai, susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida ir proporcingumo principo pažeidimu.

34 Per posėdį Bendrajame Teisme Taryba ir Europos Komisija tvirtino, kad *Kala Naft* ieškinys nepriimtinas tiek, kiek jis pagrįstas tariamu pagrindinių šios bendrovės teisių pažeidimu.

35 Skundžiamo sprendimo 39 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad pagal SESV 275 straipsnio pirmą pastraipą jo „jurisdikcijai nepriklauso nagrinėti ieškinio dėl Sprendimo 2010/413 4 straipsnio teisėtumo įvertinimo, todėl ir priimti sprendimo dėl pirmojo pagrindo antros dalies“.

36 Be to, jis atmetė kaip nepriimtinius Tarybos ir Komisijos argumentus dėl bylos esmės, susijusius su tuo, kad *Kala Naft* neturėjo teisės grįsti ieškinio pagrindinių teisių pažeidimu.

- 37 Paskui jis atmetė penktąjį pagrindą, susijusį su tuo, kad Taryba neturėjo kompetencijos priimti ginčijamų aktų, ir šeštąjį pagrindą, susijusį su piktnaudžiavimu įgaliojimais. Tačiau pritarė pirmojo pagrindo pirmajai daliai, kurioje buvo ginčijamas Sprendimo 2010/413 išgaliojimas atgaline data, kiek ja buvo siekiama panaikinti Sprendimo 2010/413 28 straipsnį, ir ją atmetė kaip netinkamą dėl likusios dalies reikalavimų.
- 38 Dėl ginčijamų aktų motyvų Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 80 punkte atmetė antrąjį pagrindą kaip nepagrįstą, kiek jis buvo susijęs su pirmuoju ir antruoju Tarybos nurodytais *Kala Naft* įtraukimo į ginčijamų aktų sąrašus motyvais. Tačiau pritarė antrajam pagrindui, todėl panaikino ginčijamus aktus, kiek tai susiję su trečiuoju įtraukimo motyvu.
- 39 Skundžiamo sprendimo 97 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad Taryba nepažeidė *Kala Naft* teisės į gynybą, kiek tai susiję su iš pradžių jai pateiktais kaltinimais. Vis dėlto šio sprendimo 101 punkte jis padarė išvadą, kad Taryba pažeidė ieškovės teisę į gynybą, nes neatsakė į *Kala Naft* prašymą leisti susipažinti su bylos medžiaga, kuri ši pateikė laiku. Minėto sprendimo 105 punkte jis nusprendė, kad buvo laikytasi *Kala Naft* teisės veiksmingai pateikti savo nuomonę apie jos atžvilgiu nurodytus kaltinimus. Skundžiamo sprendimo 107 punkte, be kita ko, atsižvelgęs į tai, kad Taryba neatsakė į *Kala Naft* prašymą suteikti galimybę susipažinti su bylos medžiaga, pateiktą nepasibaigus ieškinio pateikimo terminui, Bendrasis Teismas pripažino, kad ši aplinkybė yra *Kala Naft* teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimas. Todėl Bendrasis Teismas pritarė trečiajam pagrindui ir panaikino ginčijamus aktus, kiek jie susiję su *Kala Naft*.
- 40 Tarybai patvirtinus, kad jos byloje nebuvo kitų įrodymų ar informacijos nei nurodytieji ginčijamų aktų motyvuose, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad dėl proceso ekonomijos ir tinkamo teisingumo vykdymo reikėjo nagrinėti septintąjį ir aštuntąjį ieškinio pagrindus, atitinkamai susijusius su teisės klaida, kalbant apie dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje sąvoką, ir faktinių aplinkybių vertinimo klaida, kalbant apie *Kala Naft* veiklą. Jis pritarė septintajam pagrindui, todėl panaikino ginčijamus aktus, kiek tai susiję su pirmuoju šios bendrovės įtraukimo į tų aktų sąrašus motyvu. Be kita ko, jis pripažino, jog Taryba nepateikė įrodymų, kad pagrįstų tvirtinimus, kuriais remiamasi kaip antruoju įtraukimo į sąrašus motyvu, todėl pritarė aštuntajam pagrindui ir panaikino ginčijamus aktus, kiek tai susiję su šiuo motyvu.
- 41 Bendrasis Teismas nenagrinėjo ketvirtojo ir devintojo pagrindų.
- 42 Siekdamas, kad nebūtų pažeistas teisinis saugumas, Bendrasis Teismas paliko galioti Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, pasekmes tol, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą dėl apeliacinio skundo. Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą apeliacinis skundas sustabdo Bendrojo Teismo sprendimo, skelbiančio, kad reglamentas, kaip antai nagrinėjamu atveju Reglamentas Nr. 961/2010, panaikinamas, vykdymą, kol išgalios Teisingumo Teismo sprendimas dėl apeliacinio skundo.

Šalių reikalavimai

- 43 Taryba Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priimti galutinį sprendimą byloje ir atmesti *Kala Naft* ieškinį dėl ginčijamų aktų kaip nepriimtina arba, nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš *Kala Naft* pirmojoje ir šioje instancijose Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

- 44 *Kala Naft* Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti Tarybos pateiktą apeliacinį skundą,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 45 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- patenkinti Tarybos apeliacinį skundą kaip pagrįstą,
 - priteisti iš *Kala Naft* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su teisės klaida dėl „Kala Naft“ ieškinio ar tam tikrų jo pagrindų priimtimumo

- 46 Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su tam tikrų *Kala Naft* nurodytų ieškinio pagrindų priimtimumu. Jis pateiktas dėl skundžiamo sprendimo 43–46 punktų, kurie išdėstyti taip:
- „43 Per posėdį Taryba ir Komisija tvirtino, kad [*Kala Naft*] turi būti laikoma vyriausybine organizacija ir todėl Irano valstybės institucija, kuri negali remtis apsauga ir garantijomis, susijusiomis su pagrindinėmis teisėmis. Todėl jos laikosi nuomonės, kad ieškinio pagrindai, susiję su tariamu šių teisių pažeidimu, turi būti pripažinti nepriimtinais.
- 44 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad Taryba ir Komisija neginčija pačios [*Kala Naft*] teisės prašyti panaikinti ginčijamus aktus. Jos tik neigia, kad ji turi tam tikras teises, kuriomis ji remiasi siekdama šio panaikinimo.
- 45 Tačiau, antra, klausimas, ar ieškovė turi teisę, nurodytą siekiant pagrįsti panaikinimo pagrindą, susijęs ne su paties šio pagrindo priimtimumu, o su jo pagrįstumu. Todėl Tarybos ir Komisijos argumentus, susijusius su tuo, kad [*Kala Naft*] yra vyriausybė organizacija, reikia atmesti tiek, kiek jais siekiama patvirtinti, kad ieškinyje iš dalies nepriimtinas.
- 46 Trečia, šis argumentas pirmą kartą pateiktas per posėdį, Tarybai ar Komisijai nenurodant teisinių arba faktinių aplinkybių, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Kiek tai susiję su bylos esme, jis yra naujas pagrindas, kaip tai suprantama pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, o tai reiškia, kad jį reikia pripažinti nepriimtiniu.“

Šalių argumentai

- 47 Taryba mano, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes pripažino, kad klausimas, ar *Kala Naft* galėjo remtis ieškinio pagrindu dėl pagrindinių teisių pažeidimo, susijęs ne su šio pagrindo priimtimumu, o tik su jo pagrįstumu. Ji mano, kad jeigu subjektas yra vyriausybė organizacija, kaip ji suprantama pagal Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, pasirašytos 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje, 34 straipsnį, jis negali pasinaudoti pagrindine teise į nuosavybės apsaugą ar kitomis pagrindinėmis teisėmis, nes neturi *locus standi* remtis tariamu šių teisių pažeidimu Bendrajame Teisme.
- 48 Ji pripažįsta, kad institucijos šį prieštaravimą pateikė tik žodinėje proceso dalyje, tačiau nurodo, kad ieškinio priimtimumo sąlygos yra vienas iš su viešąja tvarka susijusių nepriimtimumo pagrindų.

- 49 Komisija pritaria Tarybos argumentams ir nurodo, kad valstybės negali pasinaudoti pagrindinėmis teisėmis, nors pripažįsta, kad jos gali pasinaudoti procesinėmis teisėmis arba tarptautinės teisės suteikiamomis teisėmis.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 50 Kaip savo išvados 59 punkte pažymėjo generalinis advokatas, *Kala Naft* ieškinys susijęs su SESV 275 straipsnio antra pastraipa. Ši bendrovė Sąjungos teisme galėjo ginčyti tai, kad buvo įtraukta į ginčijamuose aktuose pateiktą sąrašą, nes šis įtraukimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Tad jos suinteresuotumas pareikšti ieškinį negalėjo būti ginčijamas.
- 51 Todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 45 punkte teisingai pripažino, kad argumentai dėl *Kala Naft* galimybės remtis su pagrindinėmis teisėmis susijusia apsauga ir garantijomis susiję ne su ieškinio ar pagrindo priimtumu, o su bylos esme.
- 52 Kadangi šis argumentas pirmą kartą pateiktas per posėdį, Tarybai ar Komisijai nenurodžius, kad jį pagrindžiančios teisinės arba faktinės aplinkybės tapo žinomos vykstant procesui, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 46 punkte nusprendė, kad tai yra naujas pagrindas, kaip tai suprantama pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, o tai reiškia, kad jį reikėjo pripažinti nepriimtinu.
- 53 Todėl pirmasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su teisės klaida dėl ginčijamų aktų motyvavimo pareigos pažeidimo ir priemonės pagrįstumo

- 54 Kiekviename iš ginčijamų aktų nurodyti trys motyvai, kad pateisintų ribojamųjų priemonių taikymą *Kala Naft*.
- 55 Skundžiamo sprendimo 79 punkte Bendrasis Teismas atmetė trečiąjį iš šių motyvų dėl motyvavimo stokos:

„Tačiau trečias motyvas, pagal kurį ieškovė palaiko ryšius su bendrovėmis, dalyvaujančiomis Irano branduolinėje programoje, yra nepakankamas, nes iš jo ji negali suprasti, kokiais ryšiais su kokiais subjektais ji faktiškai kaltinama, o tai reiškia, kad ji negali patikrinti šio teiginio pagrįstumo ir jo pakankamai tiksliai ginčyti.“

- 56 Šio sprendimo 113–119 punktuose Bendrasis Teismas pripažino, kad pirmasis motyvas, susijęs su naftos ir dujų sektoriaus įrangos prekyba vykdamas Irano branduolinę programą, buvo teisės klaida, kalbant apie dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje sąvoką:

„113Kaip matyti iš šio sprendimo 77 punkto, pirmasis Tarybos nurodytas motyvas nėra pagrįstas konkrečiu [*Kala Naft*] elgesiu, dėl kurio ji laikoma dalyvaujančia branduolinių ginklų platinimo veikloje. Iš tiesų jis pagrįstas tvirtinimu, kad yra tam tikra rizika, jog [*Kala Naft*] gali dalyvauti šioje veikloje dėl jos kaip centrinės *National Iranian Oil Company* grupės perkančiosios bendrovės padėties.

114 Tačiau Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalyje numatytas lėšų išaldymas, taikomas „[asmenims] ir [subjektams], kurie [teikia] paramą“ branduolinių ginklų platinimo veiklai. Be to, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies a punktas taikomi, be kita ko, subjektams, kurie „teikia paramą“ branduolinių ginklų platinimo veiklai.

- 115 Teisės aktų leidėjo vartojamoje formuluotėje numatyta, kad ribojamosios priemonės nustatomos subjekto atžvilgiu dėl paramos, kurią jis teikia branduolinių ginklų platinimo veiklai, o tai reiškia, jog prieš tai jis užsiėmė veikla, atitinkančia šį kriterijų. Tačiau nesant tokios faktinės veiklos vien rizikos, kad atitinkamas subjektas teiks paramą branduolinių ginklų platinimo veiklai ateityje, nepakanka.
- 116 Todėl reikia konstatuoti, kad taikydama aiškinimą, prieštaraujantį Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 daliai, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 daliai ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies a punktui, Taryba padarė teisę klaidą.“
- 57 Skundžiamo sprendimo 120–125 punktuose Bendrasis Teismas pripažino, kad, kiek susiję su antruoju įtraukimo motyvu, Taryba padarė faktinių aplinkybių vertinimo klaidą būtent dėl *Kala Naft* veiklos:
- „120<...> šio pagrindo nagrinėjimas apribotas tik Tarybos nurodytu antruoju motyvu, susijusiu su tuo, kad [*Kala Naft*] bandė įsigyti itin atsparaus lydinio vartų, naudojamų tik branduolinėje pramonėje.
- 121 Šiuo klausimu [*Kala Naft*] tvirtina, kad, priešingai, nei Taryba nurodė ginčijamų aktų motyvuose, jos įsigijami vartai naudojami ne tik branduolinėje pramonėje, bet taip pat dujų, naftos ir naftos chemijos sektoriuose.
- 122 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija [*Kala Naft*] argumentų pagrįstumą. Ji tvirtina, jog pastaroji neįrodė, kad ji niekada nebandė įsigyti vartų, naudojamų tik branduolinėje pramonėje.
- 123 Pagal teismų praktiką akto, kuriuo nustatytos subjektui taikytinos ribojamosios priemonės, teisėtumo teisminė kontrolė apima tiek jį pagrindžiančių faktų ir aplinkybių vertinimą, tiek įrodymų ir informacijos, kuriais pagrįstas šis vertinimas, patikrinimą. Kilus ginčui, Taryba turi pateikti šiuos įrodymus, kad Sąjungos teismas galėtų juos patikrinti (šiuo klausimu žr. [2009 m. spalio 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo] *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, [T-390/08, Rink. p. II-3967] 37 ir 107 punktus).
- 124 Nagrinėjamu atveju Taryba nepateikė jokios informacijos ar įrodymo dėl antrojo motyvo, be tų, kurie nurodyti ginčijamų aktų motyvuose. Kaip iš esmės ji pati pripažįsta, ji rėmėsi vien nepatvirtintais įtarimais, kad [*Kala Naft*] bandė įsigyti itin atsparaus lydinio vartų, naudojamų tik branduolinėje pramonėje.“

Šalių argumentai

- 58 Taryba tvirtina, kad, pirma, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes atskirai ir skirtingai išnagrinėjo tris ginčijamuose aktuose nurodytus motyvus. Be kita ko, ji mano, kad pirmasis motyvas, susijęs su naftos ir dujų sektoriaus įrangos prekyba, reikšmingas, kai aptariamas kartu su trečiuoju, susijusiu su ryšiais su bendrovėmis, dalyvaujančiomis Irano branduolinėje programoje.
- 59 Antra, Taryba tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nagrinėdamas antrą ir trečią įtraukimo į sąrašą motyvus tinkamai neatsižvelgė į aplinkybę, kad šie motyvai pagrįsti iš konfidencialių šaltinių gauta informacija.
- 60 *Kala Naft* tvirtina, pirma, kad pati Taryba pripažino, jog kiekvieno atskiro iš ginčijamuose aktuose nurodytų motyvų savaime pakanka jos sprendimams pagrįsti. Ji mano, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nepritarė trečiajam motyvui, ir kad, be to, Tarybos pagrindas turi būti pripažintas nauju, todėl nepriimtiniu.
- 61 Atsižvelgdama į Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo 114 ir 115 punktuose nurodytus argumentus *Kala Naft*, antra, tvirtina, kad iš esmės netinkamas pirmasis motyvas negalėjo pagrįsti trečiojo motyvo.

- 62 Trečia, *Kala Naft* tvirtina, kad net aiškinant šiuos du motyvus kartu, trečiasis motyvas lieka neaiškus, nes sudėtinga suprasti, kokias bendroves ir kokius ryšius nurodo Taryba.
- 63 Dėl įrodymų *Kala Naft* tvirtina, kad Taryba įrodymų konfidencialumu rėmėsi tik per posėdį. Taigi tai yra naujas pagrindas, kurį pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį šiam teismui draudžiama nagrinėti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 64 Šiame pagrinde Taryba iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, pirma, pripažinęs, jog ginčijamuose aktuose nurodyti motyvai nepakankami ir, antra, nusprendęs, kad Taryba nepagrįstai priėmė ginčijamus aktus, kiek jie susiję su *Kala Naft*, nes nė vienas iš šiuose aktuose nurodytų trijų motyvų negalėjo pateisinti aptariamų priemonės jai taikymo.
- 65 Primintina, kad Sąjungos teismai pagal Sutartimi jiems suteiktą kompetenciją privalo atlikti iš principo visišką visų Sąjungos teisės aktų teisėtumo kontrolę pagrindinių teisių, kurios yra sudėtinė Sąjungos teisinės sistemos dalis, atžvilgiu. Šis reikalavimas aiškiai įtvirtintas SESV 275 straipsnio antroje pastraipoje (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. prieš Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, toliau – Sprendimas *Kadi II*, 97 punktą).
- 66 Prie šių pagrindinių teisių, be kita ko, pirmiausia priskirtinas teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą paisymas (žr. Sprendimo *Kadi II* 98 punktą).
- 67 Pirmoji iš šių teisių, įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 2 dalyje, apima teisę būti išklaustytam ir teisę susipažinti su bylos medžiaga, paisant teisėtą konfidencialumo interesų (žr. Sprendimo *Kadi II* 99 punktą).
- 68 Antrąja iš šių pagrindinių teisių, kuri įtvirtinta Chartijos 47 straipsnyje, reikalaujama, kad suinteresuotasis asmuo galėtų sužinoti dėl jo priimto sprendimo motyvus perskaitęs patį sprendimą, arba tada, kai jo prašymu apie šiuos motyvus jam pranešama, neribojant kompetentingo teismo teisės reikalauti iš atitinkamos institucijos juos pranešti, kad šis asmuo galėtų kuo geresnėmis sąlygomis ginti savo teises ir, susipažinęs su visa informacija, nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą, taip pat tam, kad šis teismas galėtų visiškai vykdyti atitinkamo sprendimo teisėtumo kontrolę (žr. 2013 m. birželio 4 d. Sprendimo *ZZ*, C-300/11, 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei Sprendimo *Kadi II* 100 punktą).
- 69 Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje pripažįstami joje įtvirtintų teisių įgyvendinimo apribojimai, jeigu atitinkamu apribojimu paisoma nagrinėjamos pagrindinės teisės esminio turinio ir, laikantis proporcingumo principo, jis yra būtinas ir veiksmingai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus (žr. minėto Sprendimo *ZZ* 51 punktą ir Sprendimo *Kadi II* 101 punktą).
- 70 Be to, teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno nagrinėjamo atvejo aplinkybes (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Solvay prieš Komisiją*, C-110/10 P, Rink. p. I-10439, 63 punktą), visų pirma į nagrinėjamo akto pobūdį, jo priėmimo aplinkybes ir atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. Sprendimo *Kadi II* 102 punktą; šiuo klausimu dėl pareigos motyvuoti paisymo žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą ir Nyderlandai prieš Al-Aqsa*, C-539/10 P ir C-550/10 P, 139 ir 140 punktus bei Sprendimo *Taryba prieš Bamba*, C-417/11 P, 53 punktą).
- 71 Konkrečiai kalbant, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti jo atžvilgiu priimtos priemonės esmę (minėto Sprendimo *Taryba prieš Bamba* 54 punktas).

- 72 Dėl sprendimo nustatyti ribojamąsias priemones teisėtumo kontrolės Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad, atsižvelgiant į nagrinėjamų ribojamųjų priemonių prevencinį pobūdį, jeigu atlikdamas skundžiamo sprendimo teisėtumo kontrolę Sąjungos teismas mano, kad bent vienas iš nurodytų motyvų yra pakankamai tikslus ir konkretus, kad jis pagrįstas ir kad pats savaime yra pakankamas pagrindas patvirtinti šį sprendimą, aplinkybė, kad kiti iš šių motyvų tokie nėra, negali pateisinti šio sprendimo panaikinimo (žr. Sprendimo *Kadi II* 130 punktą).
- 73 Be to, Chartijos 47 straipsnyje garantuojama veiksminga teismine kontrole taip pat reikalaujama, kad Sąjungos teismas įsitikintų, jog šis sprendimas, kuris individualiai susijęs su atitinkamu asmeniu ar subjektu, pagrįstas pakankamai svariais faktais. Tai reiškia, kad turi būti tikrinami dėstant motyvus, kuriais pagrįstas šis sprendimas, nurodyti faktai, todėl teisminė kontrolė yra ne apribota nurodytų motyvų abstrakčios tikimybės vertinimu, bet susijusi su nagrinėjimu, ar šie motyvai arba bent vienas jų, vertinamas kaip pakankamas pats savaime šiam sprendimui pateisinti, yra pagrįsti (žr. Sprendimo *Kadi II* 119 punktą).
- 74 Siekiant įvertinti, ar Bendrasis Teismas atliko tinkamą ginčijamų aktų motyvų ir pagrįstumo kontrolę, visų pirma reikia išnagrinėti, kaip Bendrasis Teismas nustatė ir aiškino taikytinų tekstų bendrąsias nuostatas, paskui – konkrečiau išnagrinėti, kaip jis atliko ginčijamų aktų motyvų ir pagrįstumo kontrolę.
- 75 Šiuo klausimu iš skundžiamo sprendimo nematyti, kad Bendrasis Teismas atsižvelgė į Sąjungos teisės aktų raidą po Saugumo Tarybos rezoliucijos 1929 (2010).
- 76 Jo pateiktas šių teisės aktų aiškinimas lėmė, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 113 ir 114 punktų, jis ieškojo tiesioginio ryšio tarp *Kala Naft* ir branduolinių ginklų platinimo, nors iš Sprendimo 2010/413 ir Reglamento Nr. 961/2010 aiškiai matyti, kad Irano naftos ir dujų sektoriui ribojamosios priemonės gali būti taikomos, be kita ko, jeigu tarpininkaujama išigyjant draudžiamų prekių ir technologijų, nes šių prekių bei technologijų ir branduolinių ginklų platinimo ryšys Sąjungos teisės aktų leidėjo įtvirtintas bendrosiose taikytinų aktų nuostatose.
- 77 Iš tikrųjų Reglamento Nr. 961/2010 8 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas tiesiogiai arba netiesiogiai parduoti, tiekti, perduoti arba eksportuoti VI priede nurodytą svarbiausią įrangą arba technologijas Irano asmenims, subjektams ar organizacijoms, arba jeigu jos skirtos naudoti Irane. Pagal šio reglamento 8 straipsnio 2 dalį VI priede nurodyta svarbiausia įranga ir technologijos, skirtos šiems naftos ir dujų pramonės pagrindiniams sektoriams Irane. Iš šių nuostatų darytina išvada, kad žodžių junginys „perkant draudžiamas prekes ir technologijas“, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 16 straipsnio 2 dalį, reiškia svarbiausios įrangos ir technologijos, skirtos šiems naftos ir dujų pramonės pagrindiniams sektoriams Irane, pirkimą.
- 78 Be to, skundžiamo sprendimo 11 punkte cituojant minėto 16 straipsnio 2 dalį ir skundžiamo sprendimo 114 punkte darant nuorodą į 16 straipsnį neužsimenama apie šio straipsnio dalį, pagal kurią ribojamosios priemonės taikytinos tiems, kurie dalyvauja Irano Islamo Respublikos branduolinėje veikloje, yra tiesiogiai su tuo susiję arba teikia paramą, „be kita ko, dalyvauja perkant draudžiamas prekes ir technologijas“.
- 79 Dėl įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 reikia pripažinti, kad juo įgyvendinama Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalis, kurioje, skirtingai nuo Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies, nebuvo aiškiai numatytas draudžiamų prekių ir technologijų pirkimas.
- 80 Vis dėlto Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a punkte numatytas dalyvavimas Irano veikloje, susijusioje su didesne branduolinių ginklų platinimo rizika, tiesioginis ryšys su tokia veikla ar paramos dėl jos teikimas. Konstatuotina, kad žodis „parama“ reiškia mažesnę ryšį su Irano branduoline veikla nei žodžiai „dalyvauja“ ir „tiesiogiai susiję“ ir kad jis gali apimti prekių ir įrangos, susijusios su dujų ir naftos pramone, pirkimą ar prekybą jomis.

- 81 Šį aiškinimą patvirtina tai, kad vėliau buvo priimtas Reglamentas Nr. 423/2007, Saugumo Tarybos Rezoliucija 1929 (2010), 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos deklaracija ir Sprendimas 2010/413, kuriuose užsimenama apie energijos sektoriaus pajamas ir riziką, susijusią su naftos ir dujų sektoriui skirta įranga.
- 82 Iš tikrųjų Saugumo Tarybos rezoliucijoje 1929 (2010), į kurią daroma nuoroda Sprendimo 2010/413 22 konstatuojamojoje dalyje, pastebimas galimas ryšys tarp Irano Islamo Respublikos iš savo energijos sektoriaus gaunamų pajamų ir jo branduolinės veiklos, dėl kurios kyla ginklų platinimo rizika, finansavimo, taip pat tai, kad naftos chemijos pramonėje naudojama įranga ir medžiagos labai panašios į naudojamas tam tikrame didesnės rizikos branduolinio kuro sektoriuje. Be to, 2010 m. birželio 17 d. deklaracijoje Europos Vadovų Taryba nurodė, kad naujos priemonės, kurias reikia priimti, turi būti taikytinos svarbiausiuose dujų ir naftos pramonės sektoriuose, uždraudžiant naujas investicijas, techninę pagalbą ir technologijų, įrangos perdavimą bei paslaugų teikimą, kurie būtų susiję su šiomis sritimis.
- 83 Atsižvelgiant į šią Saugumo Tarybos rezoliuciją (2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, C-548/09 P, Rink. p. I-11381, 104 punktą ir jame nurodyta teismo praktika), Europos Vadovų Tarybos deklaraciją ir Sprendimą 2010/413, kuriame užsimenama apie iš energijos sektoriaus gaunamas pajamas ir riziką, susijusią su naftos ir dujų sektoriui skirta įranga, siekiant įvertinti Reglamentu Nr. 668/2010 nustatytos ribojamosios priemonės teisėtumą, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalis turėjo būti aiškinama taip, kad prekyba svarbiausia įranga ir technologijomis, skirtomis šiam naftos ir dujų pramonės sektoriui, galėjo būti pripažinta parama Irano Islamo Respublikos branduolinei veiklai.
- 84 Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, ginčijamo sprendimo 113–115 punktuose nusprendęs, kad ribojamųjų priemonių nustatymo subjektui prielaida yra ankstesnės realios draudžiamos veiklos vykdymas, ir vien rizikos, kad atitinkamas subjektas taip elgsis ateityje, nepakanka.
- 85 Iš tikrųjų įvairiose ginčijamų aktų, kuriuose numatytas lėšų išaldymas, nuostatose vartojamos bendros formuluotės („dalyvauja, yra tiesiogiai susiję <...> arba teikia paramą“), nenurodant veiksmų iki lėšų išaldymo. Darytina išvada, kad net jeigu jos taikytinos konkrečiam subjektui, gali pakakti vien nuorodos į bendrąją tikslą, kuris matyti iš šios bendrovės įstatų, kad būtų pateisintos nustatytos ribojamosios priemonės.
- 86 Toliau reikia nagrinėti, ar ginčijamuose aktuose nurodyti motyvai yra pakankamai tikslūs ir konkretūs, ir prireikus patvirtina faktų, susijusių su konkrečiu motyvu, tikrumą atsižvelgiant į pateiktus įrodymus (žr. Sprendimo *Kadi II* 136 punktą).
- 87 Dėl pirmojo ginčijamuose aktuose nurodyto motyvo, kad *Kala Naft* parduoda naftos ir dujų sektoriaus įrangą, kuri gali būti naudojama vykdant Irano branduolinę programą, Bendrasis Teismas visiškai teisingai nusprendė, kad jis yra pakankamai tikslus ir konkretus, kad leistų *Kala Naft* patikrinti ginčijamų aktų pagrįstumą, gintis Bendrajame Teisme, o pastarajam atlikti kontrolę.
- 88 Dėl priemonės pagrįstumo, konkrečiau kalbant, dėl faktų, kuriais grindžiamas šis pirmas motyvas, tikrumo, pripažintina, kad pagal Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a punktą, Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies a punktą, aiškinamą atsižvelgiant į Saugumo Tarybos rezoliuciją 1929 (2010) ir 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos deklaraciją, Taryba turėjo teisę nuspręsti, kad priemonės galėjo būti taikomos *Kala Naft*, nes ji pardavė įrangą naftos ir dujų sektoriams, kuri galėjo būti naudojama vykdant Irano branduolinę programą.

- 89 Pakanka priminti, kad *Kala Naft* yra NIOC, t. y. Irano nacionalinės naftos bendrovės, grupės centrinė perkančioji bendrovė. Taip nurodyta ir šios bendrovės įstatuose, ir ji to neginčija. Pati *Kala Naft* savo ieškinio, pareikšto Bendrajame Teisme, 27 punkte nurodo, kad jos misija, susijusi vien su nafta, dujomis ir naftos chemija, aiškiai matyti iš jos darbo metodų.
- 90 Be to, prieštaraudama dėl antrojo ginčijamų aktų motyvo, pati *Kala Naft* savo Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio 63, 64 ir 118 punktuose nurodė, kad paprastai tarpininkauja NIOC ar savo dukterinėms bendrovėms perkant lydinio vartų. Bet kuriuo atveju dėl savo vaidmens NIOC grupėje, kuris visais atvejais pasireiškia perkant didelį kiekį NIOC įmonių naudojamų prekių, Taryba galėjo nuspręsti, kad *Kala Naft* tarpininkavo perkant draudžiamas prekes ir technologijas, kaip jos suprantamos pagal Sprendimo 2010/413 4 straipsnį ir 20 straipsnio 1 dalies b punktą bei Reglamento Nr. 961/2010 8 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 16 straipsnio 2 dalies a punktą, ir pirmiausia naftos ir dujų sektoriaus įrangą, kuri gali būti naudojama vykdant Irano branduolinę programą, kaip nurodyta ginčijamų aktų motyvuose.
- 91 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad kaip pirmas motyvas nurodytos faktinės aplinkybės pakankamai įrodytos pagal teisę ir kad vien pirmasis motyvas pateisino įtraukimą į ginčijamų aktų sąrašus. Atsižvelgiant į tai, kas buvo priminta šio sprendimo 72 punkte, nereikia tikrinti, ar ginčijamų aktų antrasis ir trečiasis motyvai buvo tikslūs, konkretūs ir pagrįsti, todėl savaime galėjo būti pakankamas pagrindas ginčijamiems aktams pateisinti.
- 92 Net jeigu pirmojo šių įtraukimų į sąrašus motyvo pagrįstumą patvirtinantys įrodymai atskleidžiami pareiškimuose, kuriais pasikeičiama per procesą Sąjungos teismuose, o ne išsamiuose, aiškiuose ir reikšmingais įrodymais pagrįstuose motyvuose, tai neturi poveikio šių aktų teisėtumui, nes *Kala Naft* galėjo šiuos motyvus suprasti, o reikšmingi įrodymai, pavyzdžiui, šios bendrovės įstatai, jai buvo žinomi.
- 93 Atsižvelgiant į šias Bendrojo Teismo teisės klaidas, reikia panaikinti skundžiamą sprendimą.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

- 94 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą.
- 95 Panaikinus skundžiamą sprendimą bylą nagrinėjantis teismas turi priimti sprendimą dėl *Kala Naft* pateikto ieškinio dėl panaikinimo.
- 96 Nagrinėjamu atveju įvykdytos sąlygos, kad Teisingumo Teismas pats priimtų sprendimą byloje. Iš tiesų šalių argumentai išdėstyti Bendrajam Teismui pareiškimuose, kuriais pasikeista per rašytinę proceso dalį šiame teisme. Be kita ko, pareiškimų dalyje, kurioje svarstoma apeliacinio skundo priimtumo galimybė, šalys galėjo Teisingumo Teismui vėl išreikšti nuomonę dėl šių argumentų ir galiausiai dėl Bendrojo Teismo pateikto atsakymo.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo

- 97 *Kala Naft* tvirtina, kad Sprendimas 2010/413 yra neteisėtas, nes jo 28 straipsnyje numatyta, kad įsigalioja jo priėmimo dieną, kuri yra ankstesnė nei paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* diena. Be kita ko, ji tvirtina, kad Sprendimo 2010/413 4 ir 28 straipsniuose numatyti draudimai, kurių taikymo sritis nustatyta nepakankamai tiksliai. Kartu taikomi Sprendimo 2010/413 4 ir 28 straipsniai įtvirtina draudimą, už kurį pagal valstybių narių teisės aktus numatyta baudžiamoji sankcija ir kurio reikšmės asmenims, kuriems jis skirtas, neįmanoma įvertinti.

- 98 Nė viena iš šalių Teisingumo Teismui nepareiškė nuomonės dėl šio pagrindo.
- 99 Dėl tų pačių motyvų, kaip nurodytieji Bendrojo Teismo sprendimo 36–38 punktuose, darytina išvada, kad pagal SESV 275 straipsnio pirmą pastraipą Teisingumo Teismo jurisdikcijai nepriklauso nagrinėti ieškinio dėl Sprendimo 2010/413 4 straipsnio teisėtumo įvertinimo
- 100 Kadangi 28 straipsnio teisėtumas ginčijamas siejant jį su 4 straipsniu, *Kala Naft* pagrindas nenagrinėtinas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

- 101 *Kala Naft* tvirtina, kad Taryba ginčijamų aktų pakankamai nemotyvavo pagal teisę, todėl negali nustatyti veikų, kuriomis kaltinama, ir patikrinti ar paneigti dėl jos nurodytų motyvų pagrįstumą.
- 102 Dėl tų pačių motyvų, kaip nurodytieji šio sprendimo 72 ir 87 punktuose, šį pagrindą reikia atmesti.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su „Kala Naft“ teisės į gynybą ir jos teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu

- 103 *Kala Naft* trečiajame ieškinio pagrinde tvirtina, kad priimdama Sprendimą 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010 Taryba pažeidė jos teisę į gynybą, o tai irgi reiškia jos teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimą.
- 104 Dėl tų pačių motyvų, kaip nurodytieji Bendrojo Teismo sprendimo 94–104 punktuose, reikia pripažinti, kad *Kala Naft* teisė veiksmingai pateikti nuomonę nebuvo pažeista.
- 105 Dėl įrodymų, patvirtinančių motyvų, kuriais remiamasi prieš *Kala Naft*, atitikties tikrovei pažymėtina, jog pakanka pripažinti, kad jos, kaip NIOC grupės centrinės perkančiosios bendrovės, funkcija aiški tiek iš įstatų, tiek iš jos išleistų bukletų. Tad Taryba neprivalėjo pateikti kitų *Kala Naft* veiklos įrodymų.
- 106 Dėl įrodymo, kad ji bandė pirkti išimtinai branduolinėje pramonėje vartojamos įrangos, konstatuotina, jog galimas *Kala Naft* teisės į gynybą pažeidimas neturi reikšmės sprendžiant ginčą, nes pirmasis *Kala Naft* įtraukimo į ginčijamų aktų sąrašus motyvas savaime pateisino, kaip tai buvo pripažinta šio sprendimo 91 punkte, jos įtraukimą į tuos sąrašus.

Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad Taryba neturėjo kompetencijos priimti ginčijamų aktų

- 107 *Kala Naft* tvirtina, kad Taryba neturėjo kompetencijos priimti ginčijamų aktų. Ji tvirtina, kad šių aktų teisinis pagrindas – 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos deklaracija, tačiau šioje deklaracijoje tik numatyta, kad Taryba įgyvendins Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją 1929 (2010) ir patvirtins papildomas priemones, tačiau nenumatyta nustatyti savarankiškų lėšų išaldymo priemonių. Be to, Rezoliucijoje 1929 (2010) nenurodytos priemonės, taikytinos Irano naftos ir dujų pramonei arba *Kala Naft*. Tuo remdamasi ji daro išvadą, kad Taryba neturėjo kompetencijos nustatyti jai taikytinų ribojamųjų priemonių, remdamasi 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos deklaracija.
- 108 Šiuo klausimu pažymėtina, kad jeigu į Saugumo Tarybos rezoliuciją 1929 (2010) ir 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos deklaraciją reikia atsižvelgti siekiant išaiškinti ginčijamus aktus, jie negali būti šių aktų teisinis pagrindas.

- 109 Konstatuotina, kad sprendimų 2010/413 ir 2010/644 teisinis pagrindas – ESS 29 straipsnis, Įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 teisinis pagrindas – SESV 291 straipsnio 2 dalis ir Reglamentas Nr. 423/2007, o Reglamento Nr. 961/2010 teisinis pagrindas – SESV 215 straipsnis. Šiomis Sutarties nuostatomis Tarybai suteikta kompetencija priimti ginčijamus aktus, nustatančius atskiras ribojamąsias nuostatas, kurios skiriasi nuo konkrečiai Saugumo Tarybos rekomenduojamų priemonių.
- 110 Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškinio pagrindas nepagrįstas.

Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais

- 111 *Kala Naft* tvirtina, kad Taryba piktnaudžiavo įgaliojimais. Ji teigia, kad Taryba nustatė jai taikomas ribojamąsias priemones neturėdama įrodymų dėl jos dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje ir nepaisydama jos procesinių teisių. Šios aplinkybės leidžia manyti, kad Taryba iš tikrųjų siekė pasinaudoti ribojamųjų priemonių sistema, susijusia su branduolinių ginklų platinimu, kad pakenktų Irano naftos, dujų ir naftos chemijos pramonei.
- 112 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad, kaip priminta šio sprendimo 76–83 punktuose, ginčijamai aktai taikytini Irano naftos, dujų ir naftos chemijos pramonei dėl rizikos, jog dėl šios pramonės bus platinami branduoliniai ginklai, nes tiek jos gaunamos pajamos, tiek naudojama įranga ir medžiagos panašios į naudojamas tam tikrame didesnės rizikos branduolinio kuro sektoriuje.
- 113 Tuo remiantis darytina išvada, kad šis ieškinio pagrindas nepagrįstas.

Dėl septintojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės klaida dėl dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje sąvokos

- 114 *Kala Naft* tvirtina, kad, remdamasi pirmuoju įtraukimo į ginčijamų aktų sąrašą motyvu, susijusiu su tuo, kad ji parduoda naftos ir dujų sektoriaus įrangą, kuri gali būti naudojama vykdant Irano branduolinę programą, Taryba padarė teisės klaidą. Iš tiesų vien šia aplinkybe negalima pateisinti ribojamųjų priemonių nustatymo.
- 115 Kaip matyti iš šio sprendimo 87–90 punktų, *Kala Naft* veiklos naftos ir dujų sektoriuose, patvirtintos pačios bendrovės įstatais, pakanka pateisinti priimtas ribojamąsias priemones.
- 116 Todėl septintasis ieškinio pagrindas nepagrįstas.

Dėl aštuntojo ieškinio pagrindo, susijusio su faktinių aplinkybių vertinimo klaida, kalbant apie „Kala Naft“ veiklą

- 117 *Kala Naft* nesutinka, kad prekiauja įranga, susijusia su branduolinėmis programomis. Ji tvirtina, kad ji, kaip NIOC grupės centrinė perkančioji bendrovė, nevykdo pardavimo veiklos.
- 118 Konstatuotina, kad žodis „pardavimas“ pagal teisę pakankamai apibrėžia *Kala Naft* veiklą, pateisina jos įtraukimą į sąrašą ir leidžia šiai bendrovei suprasti, dėl kokių priežasčių ji įtraukta.

Dėl ketvirtojo ir devintojo ieškinio pagrindų, susijusių su proporcingumo principo pažeidimu

- 119 *Kala Naft* ginčija bendrojo intereso tikslą, galintį pateisinti naudojimosi nuosavybės teise ir teisės laisvai vykdyti ekonominę veiklą apribojimus, nes nei Saugumo Taryba, nei Europos Vadovų Taryba nenumatė imtis priemonių, taikytinų naftos ir dujų sektoriui. Be to, net jei toks tikslas ir būtų buvęs, nebuvo paisyta tinkamo panaudotų priemonių ir siekiamo tikslo proporcijos.

- 120 Kadangi *Kala Naft* ginčija bendrųjų nuostatų, kuriomis remiantis buvo nuspręsta įtraukti ją į sąrašus, proporcingumą, primintina, kad dėl proporcingumo principo laikymosi teisminės kontrolės Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Sąjungos teisės aktų leidėjui turi būti suteikta didelė diskrecija srityse, kurios reikalauja jo politinio, ekonominio ir socialinio pobūdžio sprendimų ir kuriose jis turi atlikti sudėtingus vertinimus. Jis padarė išvadą, kad tik akivaizdžiai netinkamas šioje srityje priimtos priemonės pobūdis, palyginti su kompetentingos institucijos siekiamu tikslu, gali paveikti tokios priemonės teisėtumą (žr. du 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 33 punktą).
- 121 Be to, primintina, kad *Kala Naft* nurodytos pagrindinės teisės nėra absoliučios teisės ir gali būti nustatyti naudojimosi jomis apribojimai, jeigu jie pagrįsti Sąjungos siekiamais bendrojo intereso tikslais (žr. minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 113 punktą).
- 122 Taip yra nuosavybės teisės ir ekonominės veiklos laisvės atveju. Todėl gali būti nustatyti teisės laisvai verstis profesine veikla ir naudojimosi nuosavybės teise apribojimai, jeigu jie iš tikrųjų atitinka bendrojo intereso tikslus ir siekiamo tikslo atžvilgiu nėra neproporcingi bei neleistini veiksmai, keliantys grėsmę pačių užtikrinamų teisių esmei (žr. minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 114 punktą).
- 123 Konkrečiau kalbant apie ekonominės veiklos laisvę, Teisingumo Teismas, be kita ko, yra nusprendęs, kad, atsižvelgiant į Chartijos 16 straipsnio formuluotę, kuri skiriasi nuo kitų jos II antraštinėje dalyje įtvirtintų pagrindinių laisvių formuluočių ir yra panaši į kai kurių šios Chartijos IV antraštinės dalies nuostatų formuluotes, šiai laisvei gali būti taikomos įvairios viešosios valdžios priemonės, kuriomis dėl bendrojo intereso gali būti ribojamas ekonominės veiklos vykdymas (žr. 2013 m. sausio 22 d. Sprendimo *Sky Österreich*, C-283/11, 46 punktą).
- 124 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad įvairių ginčijamų aktų tikslas yra užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui, šitaip darant spaudimą Irano Islamo Respublikai nutraukti tokią veiklą. Šis tikslas prisideda prie bendresnių pastangų išsaugoti tarptautinę taiką ir saugumą ir dėl to yra teisėtas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 115 punktą).
- 125 Be to, priešingai, nei teigia *Kala Naft*, Saugumo Taryba Rezoliucijos 1929 (2010) septynioliktoje konstatuojamojoje dalyje nurodė riziką, susijusią su naftos chemijos pramone, o Europos Vadovų Taryba savo 2010 m. birželio 17 d. deklaracijoje paragino Užsienio reikalų ministrų tarybą imtis priemonių dujų ir naftos pramonės sektoriuose.
- 126 Kalbant apie priemonių proporcingumą, primintina daugybė TATENA ataskaitų, Saugumo Tarybos rezoliucijų ir įvairių Sąjungos priemonių. Tiek Saugumo Taryba, tiek Sąjunga toliau imasi ribojamųjų priemonių ir jos pateisinamos anksčiau priimtų priemonių neveiksmingumu. Tokie veiksmai, pagrįsti vis didesniais teisių ribojimais, atsižvelgiant į priemonių veiksmingumą, įrodo proporcingumą.
- 127 Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškinio pagrindai nepagrįsti.
- 128 Kadangi visi ieškinio pagrindai atmesti, ieškinys atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 129 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas,

jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje, taip pat taikomoje apeliaciniame procese pagal reglamento 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

¹³⁰ Kadangi Tarybos apeliacinis skundas patenkintas, o *Kala Naft* ieškinys dėl ginčijamų aktų panaikinimo atmestas, pagal Tarybos pateiktus reikalavimus reikia nurodyti *Kala Naft* padengti savo ir Tarybos abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

¹³¹ Į bylą įstojusi Komisija pati turi padengti savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2012 m. balandžio 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft prieš Tarybą* (T-509/10).**
- 2. Atmesti *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran* ieškinį dėl panaikinimo.**
- 3. *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran* padengia Europos Sąjungos Tarybos pirmojoje ir apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 4. Europos Komisija padengia savo pirmojoje ir apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.